

[Filt Jensen]

Hvad er årsagen til, at det, der skulle være forbudt i Aabenraa, er tilladt på Rigshospitalet?

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg ventede meget, at det spørgsmål måtte komme. Det kunne næsten ikke være anderledes. Jeg vil så også forsøge med det samme at sætte det på plads.

Ifølge sygehusloven ligger det sådan, at et amts borgere har ret til vederlagsfri behandling på deres eget amts sygehuse, og at de med det frie sygehusvalg også har ret til at få vederlagsfri behandling i hele landet. Hvis det drejer sig om en såkaldt basisbehandling, kan de vælge mellem alle de sygehuse, der tilbyder denne basisbehandling, og den har de ret til at få vederlagsfrit. Det skal amterne stille til rådighed. Det er så det, Sønderjyllands Amt med sin særlige kapacitet ikke gør i forhold til sine egne borgere. Amtet opretter en afdeling, hvor man betaler, og det er det, der ikke er lovligt.

Så har vi i mange år – under Venstrestyre, under borgerligt styre, under konservativt styre, under socialdemokratisk styre – naturligvis haft den regel, at borgere, der ønsker at blive behandlet på et område, hvor de ikke har ret til behandlingen, ikke har denne mulighed. Vi kunne f.eks. tage en brokklidelse: Hvis man går i Viborg med sin brokklidelse og absolut vil på en specialiseret afdeling på Skejby Sygehus for at blive behandlet for den, så har man ikke ret til det. Man kan spørge: Vil I behandle mig i Århus? Så har Århus lov til at sige: Ja, det vil vi godt. Men man kan kun behandle den pågældende, hvis man har plads. Man kan altså ikke sætte den pågældende foran i køen, fordi vedkommende kommer med sine 3.500 kr. i lommen og selv vil betale. Man har ikke ret til at blive behandlet det pågældende sted; det har man heller ikke på Rigshospitalet. Jeg har indskærpet over for Rigshospitalet, at jeg vil ikke se tilfælde, hvor Rigshospitalet ifølge denne ordning måtte ønske at tage betalende patienter ind ude fra landet, og hvor de kommer foran i køen, altså foran dem, der venter på at få en behandling, de har brug for, på Rigshospitalet.

Men hvis det er sådan, at Venstre vil foreslå, at den mulighed for borgerne skal fjernes, hvis man altså ønsker sygehusloven ændret på dette punkt, må Venstre jo komme med et forslag til ændring om at fratage borgerne den mulig-

hed. Den har været der i mange år, og jeg har ikke noget ønske om at fratage borgerne den mulighed; men det er en helt anden situation end dér, hvor man har ret til vederlagsfri behandling for sin almindelige lidelse i sit eget amt.

Anden næstformand (Grove):

Hr. Jan Køpke Christensen har ordet for en kort bemærkning, og så agter jeg snart at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg synes, det er utrolig kedeligt, at når man f.eks. stiller et spørgsmål til ministeren om en konkret person, der klart fremlægger en kvittering for behandling på Rigshospitalet, og om andre, der kontakter én som folketingsmedlem og oplyser, at de gang på gang ved betaling af et depositum på 28.000 kr. osv., har fået behandling på Rigshospitalet, så siger ministeren, at det er en landsdelsfunktion, og at det er nogle helt specielle behandlinger, man får dér.

Det vil sige, at f.eks. en knæoperation eller en rygoperation, som man også udfører på den selvejende institution Aabenraa Sygehus, skulle være en helt speciel operation. Og i det tilfælde ved jeg at der er noget med, at man skal udfylde formularer, når det er sådan, at det skal ind under forskningen. Men jeg har i hvert fald fået melding om, at det ikke sker for alle dem, der selv har betalt på Rigshospitalet. Så jeg tror, at når vi virkelig dykker ned i denne sag, er ministeren klar over, at der er dårlig samvittighed.

Jeg er godt klar over, at ministeren sagde, at efter denne lovgivning gælder det også på Rigshospitalet, og at det bliver indskærpet, at noget sådant ikke må ske på Rigshospitalet. Dermed erkender ministeren jo også, at det er sket – i adskillige tilfælde endda – og det kan vi også se i pressen.

Jeg er ked af, at når man stiller et spørgsmål om en konkret person, der kan bekræfte, at han har betalt på Rigshospitalet, så svarer ministeren indledningsvis: Jeg ønsker ikke at give oplysninger om en navngiven patients sygehusbehandling – selv om vedkommende har sagt: Jamen all right, jeg træder frem i offentligheden.